Käbinääre

Hüpotalamus

Hüpotalamuse on keskne regulatoorne koht endokriinsüsteemi ja närvisüsteemi vahel. See kontrollib organismi autonoomseid funktsioone, näiteks toidu ja vee tarbimist, kehatemperatuuri, vereringet, und ja seksuaalset käitumist. Lugege kogu olulist teavet hüpotalamuse kohta: funktsioon, struktuur ja olulised haigused!

Mis on hüpotalamus?
Hüpotalamus on diencephaloni piirkond. See koosneb närvirakkude (tuumade) kollektsioonidest, mis toimivad lülitusjaamadena aju muudesse osadesse viiva ja suunava raja jaoks. Näiteks teave hüpotalamuse kohta voolab hipokampusest, mandli kehast (amygdala), taalamusest, striaatumist, limbilise süsteemi peaajukoorest., keskmine ja tagaaju ning seljaaju. Väljuv teave voolab hüpotalamusest keskmisesse aju ja talausesse ning neurohüpofüüsi (hüpofüüsi tagumine osa). Hüpotalamuses on võimalik tuvastada kõiki keha perifeeria hormoone. Mis on hüpotalamuse funktsioon? Hüpotalamus on vahendaja hormooni ja närvisüsteemi vahel. Hüpotalamuse hormoonid kontrollivad näiteks une-ärkveloleku rütmi, näljatunnet ja janu, aga ka sugutungit ja valuaistingut. Keha termoregulatsioon algab ka hüpotalamusest. Keha erinevatest mõõtmisjaamadest pärinev teave veresuhkru, vererõhu, temperatuuri ja palju muu kohta koondub hüpotalamuses, mis võib seejärel saata signaale teatud hormoonide vabastamiseks reguleerimiseks. Need hüpotalamuse hormoonid jagunevad kolme rühma: Effektorhormone Hüpofetalamiliste hormoonide esimesse rühma, nn efektorhormoonidesse kuuluvad oksütotsiin ja adiuretiin. Oksütotsiin stimuleerib sünnituse ajal sünnitust, samuti rinnapiima süstimist. Adiuretiin vastutab neerude vee imendumise eest. Mõlemad hormoonid sünteesitakse hüpotalamuse tuumades, seejärel transporditakse hüpofüüsi tagumisse ossa, kust nad vabanevad süsteemse vereringesse. kontrolli hormoonid Hüpotalamuse hormoonide teine rühm on kontrollhormoonid: mitmesugused vabastavad (vabastavad) hormoonid stimuleerivad hüpofüüsi mitmesuguste hormoonide sünteesimiseks ja eritamiseks. Hormoonide pärssimine pärsib hüpofüüsi hormoonide sekretsiooni.

Muud hormoonid
Muud hüpotaalamuse neuronitest pärit neuropeptiidid mõjutavad koos esimese või teise rühmaga hüpofüüsi eesmise funktsiooni või toimivad kommunikaatoritena hüpotalamuse ja teiste ajupiirkondade vahel. Juhtimisahelad tagavad korra Hormoonide mõju tuleb alati täpselt kohandada vastavalt organismi vajadustele. Seetõttu peavad sünteesi, sekretsiooni, retseptori, sihtorganisse transportimise ja iga hormooni metabolismi süsteemid olema täpselt kooskõlas. Selle saavutamiseks on olemas kontrollsilmused, mis mõjutavad seda kõike, sealhulgas eriti hüpotalamuse-hüpofüüsi süsteemi. Näide: termoregulatsioon

Lisaks paljudele teistele regulatiivsetele vooluringidele on termoregulatsioon organismi jaoks oluline, et säilitada temperatuur umbes 37 kraadi Celsiuse järgi. Keha sisetemperatuur peab teatud piirides olema alati konstantne. Selle saavutamiseks on kehas nahas ja organites “andurid” - tundlike närvirakkude vabad närvilõpmed. Nende teave edastatakse talamusesse ja seejärel hüpotalamusesse.

Kui keha südamiku temperatuur langeb, käivitub temperatuuri reguleerimise kontrollsilmus. Hüpotalamus stimuleerib spetsiaalse hormooni abil hüpofüüsi eesmiseid lobe, vabastades hormooni TRH (türeotropiini vabastav hormoon). TRH sekreteerib hormooni TSH ajuripatsis kontrollkontuuri

kaudu, mis stimuleerib omakorda türoksiini (T4) sekretsiooni kilpnäärmest. T4 siseneb rasvkoesse ja luustikku ning muundatakse trijodotüroniiniks (T3). T3 põhjustab ainevahetuse kiiruse suurenemist, suurendab maksa energiavarustust, suurendab südame löögisagedust - temperatuuri tõusu tagajärjel.

Kui keha tuuma temperatuur tõuseb, vähendab hüpotalamus sümpaatilist tooni, mis laiendab äärealadel asuvaid anumaid ja soodustab higi eritumist, mille tagajärjel keha jahtub. 3 kõige tavalisemat peavalu vormi. Kuidas need tekivad ja millal parem arsti juurde pöörduda.

Kus on hüpotalamus? Hüpotalamus on diencephaloni eesmises osas väike osa ja asub talamuse all. See koosneb kolmanda vatsakese külgseinast ja põhjast ning sisaldab selle keskosas, mis on vatsakese poole, mitut tuumala. Tuumalade närvikiud kulgevad hüpofüüsi varre (infundibulum).

Milliseid probleeme võib hüpotalamus põhjustada?
Hüpotalamuses on essentsikeskus ja küllastuskeskus. Toitumiskeskuses võivad geneetiliselt või psühholoogiliselt kahjustatud söömishäired lõpetada söömise - need, kes kaotavad kaalu, kaotavad kaalu. Teisest küljest, kui täiskõhutase on häiritud ja keskus on püsivalt aktiivne, areneb hüperfaagia, rasvumise ülekasv.

Hüpofüüsi adenoom (hüpofüüsi healoomuline kasvaja) võib mõjutada nii hüpofüüsi kui ka hüpotalamuse funktsiooni. Selle tagajärjel on hormoone kas liiga palju või liiga vähe. Näiteks on akromegaalia (nina, lõua, sõrmede ja kolju suurenemine) STH ületootmise tagajärg ja Cushingi tõbi on põhjustatud kortisooli ületootmisest.

Kasvajad piirkonnas hüpotalamuse kasvavad, on väga haruldased ja põhjustatud muutustest hormoonide tootmises, näiteks hüpotalamuse sündroomini. Seda iseloomustab tugev rasvumine ja lühike kehaehitus.

The hüpofüüsi või hüpofüüsi on endokriinne näär, mis eritab hormoonid, mis vastutavad organismi homöostaasi reguleerimise eest. See vastutab endokriinsüsteemi teiste näärmete funktsiooni reguleerimise eest ja selle toimimist mõjutab hüpotalamus, aju piirkond.

Hüpofüüsi, mis on enam tuntud kui hüpofüüsi, on keeruline nääre, mis asub luukeses ruumis, mida tuntakse Türgi efhenoidluu tooli nime all.. See luude ruum asub kolju põhjas, eriti keskmises ajufossis, mis ühendab hüpotalamuse hüpofüüsi vars või hüpofüüsi vars. Käesolevas artiklis vaatleme hüpofüüsi anatoomilisi omadusi, arutame selle osi, eritavaid hormoone ja nende funktsioone ning selgitame endokriinse näärme toimimisega seotud patoloogiat..

Hüpofüüsi üldised omadused
Hüpofüüsi on endokriinne näär, mis võimaldab organismi hormonaalset reageerimist üksteisega hästi koordineerida. See tähendab, et see on nääre, mis vastutab organismi ja inimese keskkonna vahelise harmoonia säilitamise eest.

Selles mõttes on hüpofüüsi piirkond üks neist piirkondadest, mille kaudu teatud hormoonide valmistamise korraldused edastatakse kiiresti, kui teatavaid stiimuleid keskkonnas avastatakse.

Näiteks kui inimene tuvastab visuaalselt ohtliku looma olemasolu, tekitab tajutav visuaalne stiimul kohese reageeringu hüpofüüsis..

See asjaolu võimaldab organismi kiiret reageerimist, mis tekib enne, kui tajutav teave jõuab aju piirkonna ülemistesse piirkondadesse, mis vastutavad signaali analüüsimise ja ümberkujundamise eest abstraktseteks mõisteteks.

Seda hüpofüüsi teostavat funktsiooni teostatakse teatud aju piirkonna, mida nimetatakse

hüpotalamuseks, sekkumise kaudu. See aju struktuur töötleb visuaalset informatsiooni ja ohuga seotud andmete tuvastamisel edastab signaali, mis läheb kiiresti hüpofüüsi..

Sel viisil võimaldab hüpofüüsi vastus organismi toimimist kiiresti ja tõhusalt kohandada. Mõnikord võib selline vastus olla tarbetu, näiteks kui inimene naljab kedagi ja hirmutab neid.

Sellises olukorras toimib ajuripats enne ajukooret tuvastatud stimuleerimise tuvastamisel. Sel põhjusel ilmneb hirmuvastus enne, kui inimene saab aru, et olukord ei ole ohtlik, kuid on partneri lihtne nali. Kuid ajuripats ei piirdu hormoonide vabastamisega vastuseks konkreetsetele emotsionaalsetele seisunditele, vaid vastutab ka suure hulga hormoonide vabastamise eest, mis on olulised keha nõuetekohaseks toimimiseks ja arenguks..

Anatoomilised omadused
Hüpofüüsis on keeruline nääre, mis kannab luudesse ruumi, mida nimetatakse sphenoid-luu Türgi juhatuseks. See piirkond asub kolju põhjas, asudes kesknärvi fossana tuntud alal.

Keskne ajufoss on organismi piirkond, mis ühendab hüpotalamuse hüpofüüsi varrega. Sellel on ovaalne kuju ja antero-posteriori läbimõõt 8 millimeetrit, ristlõige 12 mm ja vertikaalne 6 mm..

Üldiselt kaalub täiskasvanu ajuripats umbes 500 milligrammi. See kaal võib olla veidi suurem naistel, eriti neil, kes on mitu korda sünnitanud. Anatoomiliselt võib hüpofüüsi jagada kolmeks peamiseks piirkonnaks: eesnäärme või adenohüpofüüsi, keskmise hüpofüüsi või vahepealse osa ja tagumiku lõhe või neurohüpofüüsi..

Adenohüpofüüs
Hüpofüüsi eesmine on hüpofüüsi eesmine külg, see on selle struktuuri kõige pealiskaudne piirkond. Rathke kotist pärinev ektodermiline päritolu. Adenohüpofüüsi moodustavad anastomoositud epiteeli nöörid, mida ümbritseb sinusoidide võrgustik.

See hüpofüüsi piirkond vastutab kuue erineva hormooni tüübi eritumise eest: hormoon adrenokotrootropa, beeta-parafiin, kilpnääret stimuleeriv hormoon, folliikuleid stimuleeriv hormoon, luteiniseeriv hormoon ja kasvuhormoon.

Adenohüpofüüsi hormoonide hüposekretsioon (liiga madal sekretsioon) põhjustab tavaliselt dwarfismi, mis on tingitud sugunäärmete ja teiste kasvajate atroofiast..

Teisest küljest tekitab adenohüpofüüsi hormoonide hüpertensioon (liiga kõrge sekretsioon) lastel gigantismi ja täiskasvanutel akomegaalia.. Rakulise aktiivsuse osas on ajuripatsil viis erinevat rakutüüpi: somatotroopsed rakud, maótropas-rakud, kortikotroopsed rakud, gonadotroopsed rakud ja türeotroopsed rakud..

```
  1. Somatotroopne on suured acidofiilsed graanulid sisaldavad rakud, millel
on intensiivne oranž värvus ja mis asuvad peamiselt eesmise hüpofüüsi
kaugemas osas. Need rakud vastutavad kasvuhormooni eritumise eest.
  2. Mamotroopid: on klastrites olevad ja individuaalselt eraldatud rakud.
Nad on väikese suurusega prolaktiini graanulitega. Nende graanulite
vabanemist reguleerib vasoaktiivne soolepeptiid ja türeotropiini vabastav
hormoon.
  3. Corticotropes: nad on basofiilsed ja ümmargused rakud, mis sisaldavad
töötlemata endoplasmaatilist retikulumit ja rikkalikku mitokondrit. Nad
vastutavad gonodotropiinide LH ja FSH sekreteerimise eest.
  4. Thyrotope: need on basofiilsed rakud, mis leiduvad nööride läheduses.
```

```
Neid eristatakse adenohüpofüüsi ülejäänud rakkudest väikeste türeotropiini
graanulite esitamisega. Selle tegevus on vastutav prolaktiini vabanemise
stimuleerimise eest.
  5. Cromofobas: need rakud ei värvi, sest need sisaldavad vähe tsütoplasma.
Nad on keset riba, mis moodustavad kromofiilirakud ja millel on suur hulk
polüribosoome.
  6. Foliculoestrelladas: need rakud moodustavad distaalses osas asuva suure
populatsiooni, millel on pikad pikendused, millega on moodustatud tihedad
ühendused ja mida iseloomustab see, et need ei sisalda graanuleid.
```

Keskmine ajuripats
Hüpofüüsi keskosaks on ajuripatsi kitsas piirkond, mis toimib selle eesmise lambi ja selle tagaosa vahelise piirina. Sellel on väike suurus (umbes 2% hüpofüüsi kogumahust) ja see pärineb rathke kottist.

Keskmist hüpofüüsi iseloomustab see, et esineb teistsugune funktsioon kui teiste hüpofüüsi piirkondadel. Selle moodustavad nii retikulaarsed rakud kui ka stellate rakud, kolloid ja selle ümbritsetud kuupõhiste rakkude epiteel..

Samamoodi sisaldab hüpofüüsi mediaan teisi ovaalse kujuga rakke, mille ülemises osas on graanulid. Need rakud vastutavad melanotsüütide stimuleeriva hormooni eritumise eest.

Keskmine hüpofüüsi paikneb kapillaaride kohal, mis võimaldab hormooni kiiremat ja efektiivsemat transiiti vereringesse.

Neurohüpofüüs
Lõpuks moodustab neurohüpofüüsi hüpofüüsi tagumik. Erinevalt teistest hüpofüüsi osadest ei ole sellel ektodermilist päritolu, kuna see moodustub hüpotalamuse allapoole kasvamise teel.

Neurohüpofüüsi võib jagada kolmeks osaks: keskmine eminensioon, infundibulum ja pars nervosa. Viimane on neurohüpofüüsi kõige funktsionaalsem piirkond. Neurohüpofüüsi rakud on toe gliiarakud Sel põhjusel ei ole neurohüpofüüsi sekretoorne nääre, kuna selle toimimine on piiratud hüpotalamuse sekretsiooni produktide säilitamiseks..

Hüpofüüsi hormoonid
Hüpofüüsi peamine ülesanne on vabastada erinevad hormoonid, mis muudavad keha toimimist. Selles mõttes vabastab hüpofüüsi suur hulk erinevaid hormone.

Kõige olulisemad on: kasvuhormoon, prolaktiin, kilpnääret stimuleeriv hormoon, neerupealise koore stimuleeriv hormoon, luteiniseeriv hormoon ja folliikuleid stimuleeriv hormoon.

Kasvuhormoon
Kasvuhormoon, tuntud ka kui somatrotropiinhormoon, on peptiidhormoon. Selle peamine ülesanne on stimuleerida kasvu, rakkude paljunemist ja taastumist.

Selle hormooni mõju organismile võib üldiselt kirjeldada anaboolsetena. Selle hormooni peamised funktsioonid on:

```
  1. Suurendada kaltsiumi retentsiooni ja luu mineralisatsiooni.
  2. Suurendada lihasmassi.
  3. Edendada lipolüüsi
  4. Suurendada valgu biosünteesi.
```

5. Stimuleerida elundite kasvu (va aju).
6. Reguleerige organismi homeostaasi.
7. Vähendage maksa glükoosi tarbimist.
8. Edendada glükoneogeneesi maksas.
9. Aidake kaasa pankrease saarekeste hooldusele ja funktsioneerimisele.
10. Stimuleerida immuunsüsteemi.

Prolaktiin
Prolaktiin on peptiidhormoon, mida eritavad hüpofüüsi laktotroofsed rakud. Selle peamine ülesanne on stimuleerida piima tootmist piimanäärmetes ja sünteesida progesterooni corpus luteumis.

Kilpnääret stimuleeriv hormoon
Kilpnääret stimuleeriv hormoon, tuntud ka kui türeotropiin, on hormoon, mis vastutab kilpnäärmehormoonide reguleerimise eest. Selle hormooni peamised mõjud on järgmised:

1. Suurendab kilpnäärme türeiini ja trijodürooniini eritumist.
2. Suurendab intrafollikulaarse tüoglobuliini proteolüüsi.
3. Suurendab joodipumba aktiivsust.
4. Suurendada türosiini joodimist.
5. Suurendada kilpnäärme rakkude suurust ja sekretoorset funktsiooni.
6. Suurendada rakkude arvu näärmetes.

Neerupealise koore stimuleeriv hormoon
Neerupealise koore stimuleeriv hormoon on polüpeptiidhormoon, mis stimuleerib neerupealisi. Avaldab mõju neerupealiste koore ja stimuleerib steroidogeneesi, neerupealiste koore kasvu ja kortikosteroidide sekretsiooni..

Luteiniseeriv hormoon
Luteiniseeriv hormoon, tuntud ka kui luteo-stimuleeriv hormoon või iutropiin, on gonadotroopne hormoon, mida toodab hüpofüüsi eesmine nõel.

See hormoon vastutab naiste ovulatsiooni stimuleerimise ja meeste testosterooni tootmise eest, mis on inimeste arengu ja seksuaalse toimimise seisukohalt eluliselt tähtis element..

Folliikuleid stimuleeriv hormoon
Lõpuks on folliikuleid stimuleeriv hormoon või folliikuleid stimuleeriv hormoon gonadotropiinhormoon, mida sünteesivad hüpofüüsi sisemise osa gonadotroofsed rakud.

See hormoon vastutab organismi arengu, kasvu, puberteedi küpsemise ja paljunemisprotsesside reguleerimise eest. Samuti tekitab see naistel ootsüütide küpsemist ja meestel spermatosoidide tootmist.

Seotud haigused
Muutused neerupealistes võivad põhjustada palju patoloogiaid. Kõigist neist on kõige tuntum kõigist cushingi sündroom.
See patoloogia avastati 20. sajandi alguses, kui neurokirurg Harvey Cushing avastas hüpofüüsi talitlushäire mõju.

Selles mõttes tõestati, et adrenokrotiotropiini liigne eritumine muudab inimeste metabolismi ja kasvu läbi sümptomite seeria, mis on hõlmatud cushing'i sündroomiga..

Seda sündroomi iseloomustab jäsemete nõrkus ja luude nõrkus. Cushing'i sündroom mõjutab

organismi erinevaid süsteeme ja elundeid ning seda iseloomustab peamiselt kortisooli hüpereraldus. Sündroomi peamised sümptomid on:

1. Ümar ja ülekoormatud nägu (nägu täiskuudel).
2. Rasva kuhjumine kaelas ja päikeses (pühvli kael).
3. Keskne rasvumine (rasvunud kõht ja õhukesed jäsemed).
4. Venitus-, reie- ja rinnakorv.
5. Sagedased seljavalud.
6. Naiste juuste juuste suurenemine.

Lisaks Cushingi sündroomile võivad hüpofüüsi toimimise kõrvalekalded põhjustada kehas muid olulisi tingimusi. Need, mis on täna tuvastatud, on järgmised:

1. Akromegaalia, mis on põhjustatud kasvuhormooni ülekasvatamisest.
2. Gigantism, mis on põhjustatud kasvuhormooni ülekasvatamisest.
3. Kasvuhormooni vähese tootmise tõttu kasvuhormooni puudulikkus.
4. Vasopressiini madalast produktsioonist tingitud antidiureetilise hormooni ebapiisava sekretsiooni sündroom.
5. Väike vasopressiini tekitamisest tingitud intsidne diabeet.
6. Hüpofüüsi mis tahes hormooni vähese tootmise tõttu on Sheehani sündroom.

Viited

1. Afifi, A.K. (2006). Funktsionaalne neuroanatoomia. Mehhiko: McGraw-Hill / Interamericana.
2. Bear, M.F .; Connors, B.W. i Paradiso, M.A. (2008). Neuroteadus Aju uurimine. Barcelona: Wolters Kluwer / Lippincott Williams ja Wilkins Hispaania.
3. Bear, M.F .; Connors, B.W. i Paradiso, M.A. (2016). Neuroteadus. Aju uurimine. (Neljas väljaanne). Philadelphia: Wolters Kluwer.
4. Carlson, N.R. (2014). Käitumise füsioloogia (11. trükk). Madrid: Pearson Education.
5. Bartholomew, Edwin F .; Martini, Frederic; Judi Lindsley Nath (2009).Anatoomia ja füsioloogia alused. Ülem-saduljoon, NJ: Pearson Education Inc. lk. 616-617.
6. Knepel W, Homolka L, Vlaskovska M, Nutto D. (1984). Adrenokortikotropiini / beeta-endorfiini vabanemise stimuleerimine sünteetilise lammaste kortikotropiini vabastava faktoriga in vitro. Suurendamine erinevate vasopressiini analoogide abil. Neuroendokrinoloogia 38 (5): 344-50.
7. Mancall, Elliott L.; Brock, David G., eds. (2011). "Kraniaalne Fossae".Gray kliiniline anatoomia. Elsevier Health Sciences. lk.

MIS ON KÄBINÄÄRE EHK KÄBIKEHA

8.
9. Käbinääre, mida nimetatakse ka käbikehaks, epifüüsiks, pineaalkehaks, Horose silmaks või hinge asukohaks, on oma olemuselt vaimne antenn, millest paljud muistsed pärimused on rääkinud. Paljude ajastute

jaoks on just kolmandat silma peetud viisiks, et saavutada kõrgemat teadlikkuse taset olles samal ajal oma füüsilises kehas.Filosoofid, müstikud ja esoteerilised koolkonnad nii idas kui läänes läbi ajaloo on sellele väikesele näärmele omistanud olulise rolli inimolendi eksistentsis. Seda peetakse sillaks füüsilise ja vaimse maailma vahel: hingeväravaks, mille läbi meie kehasse elu siseneb ja siit ka väljub.

10. Sellise ideega käbikehast, olles „hinge asukoht“ või „spirituaalne värav kõikidesse sfääridesse või dimensioonidesse“, on vaja mõista selle täielikku funktsiooni. Veel enne kui sa saad võimaluse jõuda selle vaimse väravani, on vajalik alustada käbikeha mürkidest puhastamisega ja selle aktiveerimisega läbi erinevate meetodite nagu näiteks muudatused dieedis, vaimsed ja energeetilised harjutused.

11. Käbikeha (ka käbinääre, epifüüs, pineaalkeha) on vaadeldud kui ühte tähtsamat närvisüsteemi osa.

12. Missugune on käbinäärme talitlus?

13. Käbinääre stimuleerib ka keha funktsioonides ajuripatsit, mille eessagar toodab hormoone, mis ergutavad kilpnäärme, neerupealiste, sugunäärmete, harknäärme ja kõhunäärme talitlust, reguleerides vere kaudu elundite ja kudede ainevahetust ning ka meie keha nälja, janu, seksuaalse aktiivsuse ja arengu impulsse ning biloogilist kella ehk vananemisprotsesside kulgu.

14. Nii nagu lemuurlased on väitnud, on ajuripatsil kogu inimkeha evolutsioonis oma osa täita. Endokriinsüsteem on piirangute hoidla, loodud duaalsuse ja inimkonna eraldatuse õppetundide poolt. Autoimmuun-haiguste kasvul on tegelikult otsene seos pideva muretsemisega, mida paljud hinged on eraldatusetunde kaudu läbi elanud. Aktiveerides ja puhastades käbinääret, saab ajuripats oma piirangutest vabastatud ja füüsiline keha saab olema jälle suuteline end taastama ja oma energiaid kõige täiuslikumal määral korrastama.

15. Kus asub käbinääre?

16. Käbinääre asub inimese kahe ajupoolkera vahel ja on männikäbisarnane. Ta on vaimse energia kanal, mis reguleerib mõttevoolu. Käbinääre on nagu väike nõeljas koonus, mis on sinu ajus ja toodab hormoone nagu meatoniin, serotonin, DMT ehk Dimetüültryptamiin, tuntud ka kui vaimu molekul, mis mõjutab organismi ööpäevaseid rütme ja närvisüsteemi funktsioneerimist ja mis on otseselt seotud sügava masenduse, stressi ja depressiooni tekkimisega. Paljud uurimused on näidanud,et lubjastumine on seotud fluoriidi kuhjumisega käbinäärme ümber.

17. Käbinäärme puhastamine (ja kolmanda silma aktiveerimine) on oluline neile, kes soovivad arendada oma psüühilist võimekust ja mitmemõõtmelist taju. Oma käbinääret äratades, loob see võimaluse teadlikult astraalrännakut kogeda, avastada teisi dimensioone ja oma vibratsioonilist sagedust tõsta.

18. Mis on lubjastumine?

19. Lubjastumine on kaltsiumfosfaadi kristallide suurenemine kehas. Paljud uurijad leiavad, et see võib olla paljude haiguste põhjus, liigesepõletikust kuni ajurabanduseni, vähist kuni seljavaluni.

20. Kahjuks paljude inimeste käbikeha on täiesti lubjastunud. See on nii lubjastunud, et skaneerides on näha kaltsiumikamakat, mis takistab oluliselt meie kolmanda silma funktsioone. Kui sul on probleeme mediteerimisega, mäletamisega või tunned end mitte kohal olevana või enda allikast lahusolevana, siis võib probleem olla blokeeritud või lubjastunud pineal

glandi ehk käbinäärmega.
21. Mis põhjustab käbinäärme lubjastumise?
22. Käbinääre on sinu spirituaalsete visioonide aparaat, sild füüsilise ja metafüüsilise maailma vahel. See lubab sul omada müstilisi kirkaid kogemusi, mis on vajalikud sinu spirituaalsele arengule. Need on sinu hinge- vaimu sõnumid ja käbinääre on antenniks, mis on loodud neid sõnumeid vastu võtma.
23. Enamus inimestel jääb 12 aastaselt käbinäärme loomulik tegevus vähemaks ja lõpuks sulgub. Ilmselt on kõik märganud, et laste intuitiivsus ja spirituaalsus suuremaks kasvades väheneb või kaob. Miks? Probleemiks on käbinäärme lubjastumine.
24. Seda võib põhjustada:
25. • fluoriidi sisaldus hambapastas ja vees.
26. • liigne rämpstoidu söömine
27. • rafineeritud suhkur, rasvad, nisujahu
28. • piiravad uskumused
29. • vähene vaimsus
30. Esimesed sammud käbinäärme puhastamiseks:
31. Samm 1: Loobu fluoriidi sisaldavatest hambapastades ja veest. Flouriid on suurim käbinäärme vaenlane.
32. Käbinääre kogub fluoriidi ja seal on kõige kõrgem fluoriidi kontsentratsioon inimkehas ja see põhjustab käbinäärme lubjastumist. Dr. Dean Burk, kes on 34 a töötanud Ameerikas vähiuuringute instituudis ja uurnguid teinud, väidab ’’et fakt on see, et flouriid põhjustab rohkem vähi tekkimist, kui mõni teine kemikaal.’’
33. Eestis ei lisata minu andmetel joogiveele fluoriidi. Ameerikas lisatakse - 70 % joogiveest sisaldab fluoriidi.
34. • Joo ainult puhastatud ja filtreeritud vett.
35. • söö värsket ja võimalikult puhast orgaanilist toitu
36. • väldi sooda ja karboniseeeritud, mahlajooke, spordijooke, energiajooke.
37. • väldi küpsetamist teflon pannidel, need eraldavad fluoriidi toidu sisse.
38. • Joo taimeteesid
39. Samm 2: Võta ette keha puhastus. Keha puhastus on olulie käbinäärme aktiveerimisel.
40. Kristallisõpradele teadmiseks, et käbinäärme aktiveerimist soodustavad ka kristallid, nagu lapis lazuli, safiir, sodaliit, mida võib hoida praktikates käes või asetada oma otsaesisele.

Endokriinnäärmed Endokriinsüsteemi näärmed on

- hüpofüüs,
- käbikeha,
- kilpnääre,
- kõrvalkilpnäärmed,
- harkelund,
- kõhunäärme sisesekretoorsed saared,
- neerupealised,
- sugunäärmed (munasarjad, munandid, emakas ja emakook (raseduse ajal)).

Endokriinsed rakud Hormoonisarnaseid aineid eritavad ka teistes elundites,

näiteks südames, neerudes, maos, kaksteistsõrmiksooles, nahal, rasvkoes, seedetraktis (toitekanalis) ja närvisüsteemis paiknevad rakud.

— 03. 04. 2025

From:
https://www.sannebild.eu/ - **Sanne Andi Bild**

Permanent link:
https://www.sannebild.eu/reiki/kabinaare?rev=1744102419

Last update: **08.04.2025 11:53**